

ע"פ 8942/06/15 - מיכאל אלול נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט
לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר ד

ע"פ 8942-06-15

המערער	מיכאל אלול
נגד	ע"י ב"כ עוה"ד סלביק רודנקו
המשיבה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום (כב' השופט מ' כדורי), שניתן בתיק ת"פ 593/13 בבית המשפט לעניינים מקומיים מעלה אדומים, מיום 17.5.15, במסגרתו הרשיע בית המשפט את המערער בעובדות כתב האישום ובעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, היינו הפרת תוכן התראה על בנייה ללא היתר ואי ביצוע פסק דין, זאת לאור האמור בסעיפים 34 ו-38(10) לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים, חוק זמני מספר 79 לשנת 1966.

2. בכתב האישום נטען, כי המערער מחזיק דירת מגורים הנמצאת בגבעת המייסדים 10 במעלה אדומים, שבתחום התכנון של הוועדה המיוחדת לתכנון ובנייה במעלה אדומים, וכי בתאריך בלתי ידוע, במהלך שנת 2010, ביצע המערער או מי מטעמו, עבודות בנייה בנכס שלא כדין ומבלי שניתן לו היתר בנייה לכך מאת הוועדה, או בסטייה להיתר שניתן למערער. לפיכך, הוגש כנגד המערער כתב אישום לבית המשפט לעניינים מקומיים במעלה אדומים, בת"פ 550/10.

3. במסגרת אותו הליך הודה המערער במיוחס לו בכתב האישום והורשע בעבירות של ביצוע בינוי ושימוש ללא קבלת רישיון, ובניגוד לתנאי רישיון. באותו הליך הטיל בית המשפט על המערער את העונשים הבאים:

א. תשלום קנס בסך 8,000 ₪, או שלושה חודשי מאסר תמורתו.

ב. חתימה על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מלעבור עבירות מאלה בהן הורשע ו/או מעבירה של הפרת צו שיפוטי, זאת למשך תקופה של שנתיים ממועד מתן גזר הדין

(20.11.12).

4. כמו כן ציווה בית המשפט על המערער באותו הליך להתאים את הבנייה שפורטה בכתב האישום לתכניות ולהיתרי בנייה החלים באזור, לרבות בדרך של הריסת הבנייה המפורטת בכתב האישום ובתרשים שצורף לו. הוסיף וקבע בית המשפט, כי כדי לאפשר למערער להשיג היתר בנייה, נדחה תוקף ביצוע האמור לעיל עד ליום 30.5.13, ובכפוף לכך שעד יום 30.1.13 יציג המערער אסמכתא לכך שהגיש בקשה לקבלת היתר ובקשתו התקבלה. עוד הודע למערער, כי יהא רשאי להגיש לבית המשפט בקשה נוספת להארכת המועדים האמורים. כמו כן הודע למערער במסגרת גזר הדין, כי במידה שלא יהיה בידיו היתר והוא לא יפעל כדי להרוס את התוספת האמורה, או להתאימה להיתר הבנייה עד ליום 30/5/13, הוא עלול להיות מואשם בעבירה נוספת של אי קיום צו שיפוטי.

5. בכתב האישום נשוא ערעור זה נטען כי המערער הפר את הצו השיפוטי, דהיינו אין בידיו היתר בנייה, הוא לא הרס את התוספת שבנה באופן לא חוקי, או התאימה לתנאי ההיתר.

6. בדיון שהתקיים ביום 17.5.15 בבית משפט קמא התייצב המערער בעצמו והודה בפני בית המשפט, כי אכן הוא ביצע עבודות בנכס שלא כדין, ומבלי שהיה בידו היתר כדין, ואכן ניתן כנגדו פסק דין בת"פ 550/10 הנ"ל, כפי שפורט לעיל, וכי אכן הוא הורשע בדיון והיה עליו להרוס את הבנייה הבלתי חוקית כפי שנקבע במסגרת גזר הדין.

7. המערער הוסיף וטען, כי פנה לגורמים לקבלת היתר, אולם נתקל בסירוב לקבלת הבקשה להיתר, הוא נתקל בסירוב אף לכך שיוכל למסור את הבקשה או לקבל מסמך כי כך נעשה. המערער העלה טענה של "הגנה מן הצדק", שכן לטעמו העובדה שאינו יכול להגיש כלל את הבקשה להיתר מלמדת שיש לזכותו מכתב האישום הנוכחי.

8. במסגרת הכרעת הדין קבע בית המשפט כי חלפו שנתיים מאז המועד שנקבע בגזר הדין להריסת הבנייה בעניינו של המערער וכי טענת המערער שלא התאפשר לו להגיש בקשה להסדרת הבנייה אינה יכולה לשמש טענת הגנה. בית המשפט סבר, כי לאחר שניתנה למערער ארכה להגשת הבקשה למתן היתר ולהסדרת הבנייה, והמערער לא עמד בכך, יש לראותו כמי שהפר את הצו השיפוטי. בית המשפט הדגיש, כי על פי גזר הדין הקודם יכול היה המערער לפנות לבית המשפט ולבקש ארכה נוספת, אולם המערער עשה דין לעצמו, לא פנה לבית המשפט ולא קיים אחר הוראות הצו השיפוטי. לפיכך הרשיע בית המשפט את המערער בעבירה שיוחסה לו, כאמור לעיל.

9. במסגרת גזר הדין קבע בית המשפט כי הענישה המתאימה למי שמפר צו שיפוטי, היא עונש מאסר, ולו מאסר על תנאי וקנס כספי גבוה. אל מול זאת שקל בית המשפט את הודיית המערער, נסיבות ביצוע העבירה ומצבו הכלכלי הקשה, כפי העולה ממסמך אגף הרווחה שהציג המערער בפני בית המשפט. עוד סבר בית המשפט, כי אין מקום ליתן ארכה ארוכה לביצוע צו ההריסה, ועל כן ניתנה ארכה נוספת של שלושה חודשים בלבד. בנוסף, הטיל בית המשפט על המערער קנס בסך 13,000 ₪ שישולם ב-13 תשלומים וכן חתימה על התחייבות בסך 40,000 ₪ לפיה יימנע המערער מלעבור עבירה של אי קיום צו שיפוטי למשך שנתיים ממועד מתן גזר הדין. עוד הטיל על המערער עונש מאסר על תנאי של חודש, למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהמערער לא יעבור עבירה של אי קיום צו שיפוטי במשך 3 שנים ממועד גזר

הדין. בית המשפט הורה לממש את ההתחייבות הכספית עליה חתם המערער על פי הוראות פסק הדין הקודם, היינו התחייבות בסך 10,000 ₪ ונקבע כי הסכום ישולם ב-10 תשלומים שווים. בית המשפט קבע כאמור, כי ביצוע צו ההריסה יעוכב עד ליום 30.8.15.

10. במסגרת הערעור טוען המערער, כי בדיון שהתקיים ביום 20.11.12 טען, שהבנייה בוצעה בשנים 2004-2005, אולם טענה זו לא זכתה לבירור וזאת לאחר שהמערער לא היה מיוצג, אלא בחר לחזור בו מכפירתו ולהודות בעבירה שיוחסה לו.

11. בהקשר זה מפנה בא כוח המערער להלכה שנפסקה על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים ביום 3.6.15, במסגרת ע"פ 55704-02-15 וע"פ 21653-0515, ולפיה לא ניתן להגיש כתב אישום או לשלוח התראה בגין עבירות שבוצעו לפני חקיקת צו מספר 1585 מיום 25.1.07. לפיכך טוען המערער, כי לא היה מקום להעמידו לדין בעמ"ק 550/10, וכפועל יוצא מכך, לא היה מקום להעמידו לדין על הפרת גזר הדין שניתן באותו תיק. על כן טוען המערער, יש לקבל את ערעורו, לבטל את פסק הדין או להחזיר את הדיון לבית משפט קמא, כדי שיקבע את מועד ביצוע הבנייה הבלתי חוקית.

12. המערער טוען, כי בדיון שהיה ביום 17.5.15 העלה מספר טענות, ואולם בית המשפט לא התייחס לטענות אלה, ובין היתר לא התייחס לטענה שהרשות מונעת מהמערער להגיש את הבקשה לקבלת היתר בנייה. המערער סבור, כי היה מקום לקבוע מועד להוכחות לצורך בחינת טענה זו של המערער, אולם בית המשפט הרשיע את המערער מבלי לקבוע דיון כאמור.

13. בנוסף טוען המערער, כי ראוי במקרה זה לעכב את ביצוע צו ההריסה ב-12 חודשים ולא לתקופה של שלושה חודשים כפי שקבע בית משפט קמא.

14. המערער טוען, כי מדובר בשכונת מגורים בה קיימות הפרות בנייה רבות, אולם הרשות אינה נוהגת לנקוט הליכים פליליים כנגד מי שמבצע בנייה בלתי חוקית, ובמיוחד כנגד אלה המקורבים לרשות, אולם המשיבה בחרה דווקא במערער, שהוא איש קשה יום, והחליטה לפועל כנגדו.

15. במהלך הדיון הציג בא כוח המערער אישורים בדבר מצבו הכלכלי והרפואי של המערער. הוא הדגיש כי המערער שרוי בחובות כבדים במסגרת ההוצאה לפועל ועל כן מדובר באדם שיש להקל עמו ולאפשר לו לקבל היתר בנייה.

16. באשר לגובה הקנס סבר ב"כ המערער, כי בית המשפט לא התחשב במצבו של המערער, וכי יש בכל מקרה לקבוע קנס נמוך יותר ולהורות כי הקנס ישולם בתשלומים נמוכים שלא יעלו על 200 ₪ לחודש.

17. בא כוח המשיבה טען לפנינו, כי המערער הודה והורשע בעבירות שיוחסו לו עוד ביום 20.11.12. מאז חלפו שלוש שנים וגזר הדין הפך חלוט, ולא ניתן היום להורות לבית המשפט לדון בעניין זה פעם נוספת.
18. לפיכך, המערער הפר הוראות שניתנו במסגרת פסק דין שהפך לחלוט, וכי למעשה עיקר טענות המערער כיום מופנה לאותו פסק דין, ולא לפסק הדין נשוא הערעור. גם באופן מעשי טוען ב"כ המשיבה, כי המערער לא יקבל היתר, שכן הוא אינו הבעלים של השטח עליו בנוי בית המגורים שעליו נבנתה תוספת הבנייה.
19. באשר לגובה הקנס טען ב"כ המשיבה, כי בית המשפט התחשב לכל אורך הדרך במצבו הכלכלי של המערער, ועל כן הטיל קנסות בשיעור נמוך יחסית.
20. לאחר שבחנו את טענות המערער, הגענו למסקנה כי דין הערעור להידחות. כפי העולה מטענות המערער, אלה מופנות למעשה לפסק הדין שניתן בשנת 2012, וכאמור זה הפך להיות סופי וחלוט. יתר על כן, המערער בזמנו בחר להודות בכתב האישום באותו עניין, ועל כן הורשע בדיון.
21. לפיכך, לאחר שהמערער לא קיים את צו ההריסה שניתן על ידי בית המשפט, חרף הארכה שניתנה לו, הוגש כנגדו כתב האישום נשוא הערעור שלפנינו.
22. מהעובדות שנפרשו לפנינו אין מחלוקת, כי המערער לא קיים אחר הצו השיפוטי. עוד עולה מטיעוני המשיבה, כי כיום אין באפשרות המערער לקבל היתר בנייה. עמדת המשיבה היא, כי אין כל סיכוי שהמערער יקבל היתר בנייה, שכן המערער אינו הבעלים של הקרקע, וכי טרם אושרה תכנית לפיה ניתן יהיה לפעול וליתן למערער היתר בנייה. עיון בפרוטוקול בית משפט קמא בתיק עמ"ק 550/10 מעלה כי טענות אלה הועלו על ידי המשיבה גם עובר למתן גזר הדין, ובית המשפט באותו הליך אף התייחס לכך בגזר דינו. נוסף ונאמר, כי לאחר שהמערער הודה במיוחס לו בכתב האישום הראשון, אין מקום כיום להיזקק לטענות שמעלה המערער ביחס לפסק הדין שניתן בבית המשפט המחוזי ביום 3.6.15, כפי שצוין לעיל, הואיל ובאותו עניין נקבע כי לא הוכח שהבנייה בוצעה לאחר 2007, אולם לענייננו, לאחר שהמערער הודה כאמור בכל עובדות כתב האישום לפיהן בוצעה הבנייה בשנת 2010 פסק הדין הנ"ל אינו רלוונטי לענייננו.
23. גם באשר לגובה הקנס, אנו סבורים כי בית המשפט אכן הביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של המערער וגזר עליו קנס כספי מתון ביותר.
24. לאור כל האמור, לא מצאנו כי נפלה טעות כלשהי בפסק דינו של בית משפט קמא, ועל כן הערעור נדחה.
25. יחד עם זאת, סבורים אנו כי יש להאריך את מועד תוקף עיכוב ביצוע צו ההריסה זאת עד ליום 1.12.15. במידה שלא יהיה בידי המערער עד למועד זה רישיון לבנייה שבוצעה, על המערער לפעול בהתאם לצווי ההריסה או ההתאמה שניתנו בבית משפט קמא.

26. באשר לקנס הכספי שהוטל, לא ראינו מקום להפחיתו. המערער ישלם קנס זה ב-24 תשלומים שווים, זאת החל מיום 1.9.15, ובראשון לכל חודש. במידה שלא יעמוד באחד התשלומים, תעמוד יתרת הקנס לפרעון מיידי, והמערער יאסר ל-90 יום, זאת במידה שלא יפרע את יתרת הקנס.

27. בהתאם להסכמת הצדדים, המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ג' אב תשע"ה, 19 יולי 2015, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד